mus. Illa παρὰ τὴν ἴασιν, i. à medela & ſanitate, ſortita eſt nomen: hæc verò παρὰ τὸ πᾶν & ἄκος, i. à curandis omne genus morbis. ἅμα pro σὺν vel ξὺν, vt ſit ξυνακολουθοῦντα χ' ἢ pro καὶ ἡ. λιβανοτόν. Alludit ad thureum illum vaporem qui in ſacris

A acerra penſili ſpargitur. λέγεις; cum interrogatione, quæ increpationem habet: Túne dicere audes Aeſculapium inter agreſtes, & ruſticas ſordes verſari ſolitum, honeſtatis & elegantiæ ignarum?

Καρ. Μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ'. ἀλλὰ σκατοφάγον. Γυ. αἲ τάλαν.
Καρ. Μετὰ ταῦτά γ' εὐθὺς ἐγὼ μὲν συνεκαλυψάμην
Δείσας. ἐκεῖνος δ' ἐν κύκλῳ τὰ νοσήματα
Σκοπῶν περιῄει πάντα κοσμίως πάνυ.
Ἔπειτα παῖς αὐτῷ λίθινον θυείδιον
Παρέθηκε καὶ δοίδυκα καὶ κιβώτιον.
Γυ. Λίθινον; Κα. μὰ Δί', οὐ δῆτ' οὐχὶ τόγε κιβώτιον.
Γυν. Σὺ δὲ πῶς ἑώρας, ὦ κάκιστ' ἀπολούμενε.
Ὃς ἐγκεκαλύφθαι φῄς; Καρ. διὰ τοῦ τριβωνίου.
Ὀπὰς γὰρ εἶχεν οὐκ ὀλίγας, μὰ τὸν Δία.
Πρῶτον δὲ πάντων τῷ Νεοκλείδῃ φάρμακον
Καταπλαστὸν ἐνεχείρησε τρίβειν, ἐμβαλὼν

CA. *Non ruſticanum modò, ſed merdiuorum.*
MV. *hem ſcelus.*
CA. *Poſt crepitũ ergo Deũ veritus, me cooperui.*
B *At ille morbos circum explorans, admodum*
Compoſito & magnifico omnia luſtrabat gradu.
Poſtea puer ille mortariolum lapideum
Appoſuit, cum piſtillo, nec non capſulam.
MV. *Lapideum?* CA. *non, non hercle appoſuit capſulam.*
MV. *Age verò, cùm te fuiſſe opertum dixeris,*
Quomodo videre potuiſti hæc, homo perdite?
CA. *Per palliolum: nam, per Iouem, foramina*
C *Haud pauca habet. ſed Neoclidæ primùm omniũ*
Cœpit parare medicamentum vnctorium.

Σχόλια. Ἀλλὰ σκατοφάγον.] ἀναίσθητον. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν παρὰ Βοιωτοῖς βοῶν. οἳ διὰ πολλὴν ἀναισθησίαν σκατὰ ἤσθιον. ἑτερόκλιτος δέ ἐστιν ἡ σκατὸς γενική, ἀπὸ εὐθείας τὸ σκώρ. Οὐ δῆτ' οὐχὶ τόγε κιβώτιον.] παίζων πρὸς τὸ πρῶτον ἀπεκρίνατο. οὐχί γε κιβώτιον. εἰπὼν γὰρ ὅτι κιβώτιον λίθινον ἦν ὥσπερ ἑαυτοῦ λήθην ἐπανορθούμενός φησι. μὰ Δί' οὐκ ἦν λίθινον τὸ κιβώτιον.

Gerardvs. Σκατοφάγον.] Dictum hoc παρ' ὑπόνοιαν. Accuſatus videbatur corrigere velle quod dixerat, μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε. ſ. λέγω εἶναι ἄγροικον, non certè dico eſſe ruſticanum: ſed deterius crimen illi impingens, ſcatophagum vocat, per hoc ἀναίσθητον, & brutum notans. Competere volunt id verbi propriè in boues Bœotios, & Cyprios, qui oletis & ſtercoribus humanis paſcũtur: quãuis credant eos huiuſmodi excrementa non tam paſtus gratia, quàm vt torminibus liberentur, appetere. Proditum eſt memoriȩ, Hippocratem medicum illum ſummum, rei medicȩ vſqueadeo fuiſſe ſtudioſum, vt ȩgrotorum etiam retrimenta guſtarit, quo morbi naturã inde perſentiſceret. Hoc tamen nonnulli Aeſculapio tribuunt, quos inter apparet Ariſtophanem fuiſſe, qui hoc nomen in illum, & in medicos quoſcunq; torquet, quòd in curandis ægrotis lotiũ & alia ſordidiora tractent, quo ſane quæſtu dũ viuunt, quodammodo σκατοφάγοι dici poſſunt. Compoſita dictio à nomine heteroclito σκὼρ σκατὸς, & ἀχρήστῳ verbo φήγω, vnde eſt indefinitum ἔφαγον. αἲ aduerbium μεμπτικόν. περιῄειν, eadem forma dictum eſt, qua & προσῄειν, quo de nuper. παῖς. vt Latinis puer ad ſeruum porrigitur, ſic Græcis παῖς. Δοίδυκα. Nomen δοίδυξ poteſt ſignificare non ſolùm τριβίδιον, i. piſtillum quo pharmaca tunduntur in mortario, ſed & ἀλετρίβανον, i. coclear quo ea quȩ in mortario tuſa ſunt, colliguntur. Verum credibilius eſt de piſtillo dici, propterea quòd coclear potiùs fuerit in κιβωτίῳ, i. arcula quam circumferunt vulnera curaturi, in ea enim ſunt linteola, faſciolæ, & inſtrumenta curando vulneri neceſſaria. λίθινον. Carion prȩpoſuit adiectiuum multis ſubſtantiuis, cum primo autem conuenit tãtùm, cum duobus aliis, vt aptetur, rerum earum natura non fert. Ridiculè itaque rogat Chremyli vxor generaliter λίθινον; Carion ratus interrogari ſe de θυειδίῳ, reſpondet, μὰ Δία, i. omnino. ſ. παρέθηκε λίθινον. poſtmodum verò abſurditatem ſentiens, & dictum ſuum corrigens, ſubiungit, οὐ
D δῆτα οὐχὶ non ſanè, non inquam παρέθηκε τὸ κιβώτιον. κάκιστα ἀπολούμενε, peſſimè perdende, maſtigia improbiſſime. Domini iocando ſic ſeruos ſolent compellare: non itaque ſunt hęc verba contumelioſa. ἐγκεκαλύφθαι. ſ. σε, te contectum fuiſſe?

Σχόλια. Διὰ τοῦ τριβωνίου.] νῦν τοῦ παλαιοῦ καὶ τετριμμένου ἱματίου. τὸ γὰρ τρίβακον ἱμάτιον οὕτω καλοῦσιν Ἀττικοί. ὀπὰς δὲ τὰς τρώγλας. ἔνθεν καὶ ὦπες οἱ ὀφθαλμοί. ἀνοίγματα γάρ ἐστι.

E Gerardvs. Ὀπάς.] Si veſti non fuiſſent ὀπαὶ, vix digna fuiſſet, quæ τριβώνιον vocaretur: cum lacera veſtis & detrita dicatur τριβώνιον, παρὰ τὸ τρίβεσθαι. Ea fortaſſe veſtis fuerit, quam à lacerando Latini nuncupant lacernam. πρῶτον. Poſt infirmitates animaduerſas, & mores ȩgrotorum expenſos (nouerat enim Deus quales cuique eſſent mores) primùm conuertit ſe ad Neoclidem, qui reliquis exemplo eſſet, impios homines Diis odioſos eſſe, nec oportere tales ſe Diis
F impunè offerre.

Bisetvs. Φάρμακον.] Εὐστάθιος. φάρμακα, τὰ δηλητήρια, παρὰ τὸ φέρειν ἄχος, εἴτε λύπην. καὶ φάρμακα τὰ ἀκεσώδυνα, παρὰ τὸ φέρειν ἄκος, τουτέστιν ἴασιν. καὶ τὰ τῶν ζωγράφων βάμματα, καὶ ἁπλῶς αἱ βαφαὶ φάρμακα λέγεται. Σουίδας δέ φησι φάρμακον εἰρῆσθαι παρὰ τὸ φέρειν ἅμα ἄκος. τοῦτο δὲ νοητέον περὶ τῶν ἐσθλῶν φαρμάκων, ὧν τὰ μὲν, πιστά, τὰ δὲ, χριστά, τὰ δὲ, παστά, εἴτε ἐπίπαστα, τὰ δὲ, κατάπλαστα.

G Σχόλια. Καταπλαστόν.] τῶν φαρμάκων, τὰ μέν ἐστι καταπλαστά. τὰ δὲ, χριστά, τὰ δὲ ποτά. τινὲς δὲ προπαροξύνουσι κατάπλαστα λέγοντες. ἔστιν οὖν παστὸν τὸ πασσόμενον. πλαστὸν τὸ πλαττόμενον. ὃ καὶ καταπλαστὸν λέγεται. καὶ πιστὸν τὸ πινόμενον. Ἐνεχείρησεν.] οἱ γράφοντες ἐνεχείρισε τρίβειν διὰ τοῦ ι ἀμαθεῖς. οὐ γὰρ

ἐμφα-